

spisning paa anden Maade. I førstnævnte Fald afholder Statskassen og vedkommende Kommune Udgifterne til Spiselokaler, Servering og Service m. v. efter Reglerne i § 3, medens den i sidstnævnte Fald opstaaede Merudgift afholdes fuldt ud af vedkommende Forbrugere.

§ 5. De nærmere Bestemmelser vedrørende Lovens Gennemførelse træffes af Indenrigsministeren, der ligeledes i Tvivlstilfælde træffer den endelige Bestemmelse vedrørende Forstaaelsen af Loven.

Den Statskassen paahvilende Del af Udgifterne søges bevilget ved de aarlige Finanslove eller Tillægsbevillingslove.

Loven, der ikke gælder for Færøerne, har Gyldighed til *Udgangen af Finansaaret 1941—42*, medmindre den forinden ophæves ved kgl. Anordning.

I den Skikkelse, hvori Lovforslaget blev fremsat for *Folketinget*, gav det Anledning til nogen Kritik, idet man bl. a. fra forskellig Side gjorde gældende, at det i visse Henseender gik for vidt, og at det ikke tog fornødent Hensyn til Erhvervenes Interesser. Under Sagens Behandling i det af Folketinget nedsatte Udvalg enedes man imidlertid om de forannævnte Ændringer, som alle var tiltraadt af Indenrigsministeren, og hvis Vedtagelse fik til Følge, at Lovforslaget gennemførtes enstemmigt i begge Ting.

I sin Redegørelse for de Ændringsforslag, som stilledes til Sagens anden Behandling i Folketinget, anførte *Udvalgets Ordfører* (Krag), at man efter indgaaende Forhandlinger havde samlet sig om den Betragtning, at det bør være Hensynet til en væsentlig Besparelse i Brændselsforbruget, særlig Gasforbruget, der bliver bestemmende for den Adgang, der gives Indenrigsministeren til at godkende en Folkebespisningsordning. »Jeg kan for min Del i denne Forbindelse«, udtalte han videre, »ikke tilbageholde den Betragtning, at det er en kritisk Situation, som har kaldt paa en saadan Lovgivning, og at den derfor næppe heller bør søges bragt til Udførelse i Kommunerne, medmindre der indtræder en saadan kritisk Situation med Hensyn til de fornødne Brændselstilførsler, men det berører selvfølgelig paa ingen Maade den Adgang, som hidtil har været givet Kommunerne til paa egen Bekostning at etablere saadanne Bepisninger i det Omfang, hvori det af Hensyn til Folkesundheden har været skønnet og i Fremtiden maatte blive skønnet at være nødvendigt.«

Man havde endvidere gennem Ændringsforslaget til § 2 villet sikre *Kommunerne Førerskabet* med Hensyn til Tilrette-